

Tuần Báo Vô Vi

20 tháng 4 năm 2025

Số 756

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Đại sự chung là sao ?
- 2) Muốn mình định thì phải làm sao ?
- 3) Làm người cần sức khỏe hay không ?
- 4) Duyên phước nào mới được tu theo đường lối phát triển tâm linh của Vô Vi ?
- 5) Thắng cảnh thiên nhiên có gì khác hơn trí cảnh nhơn tạo không ?
- 6) Lúc nào mới là lúc Trời Đất ban hành cơ hội tốt ?
- 7) Phát đại nguyện có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Hỏi: Đại sự chung là sao ? Đáp: Thừa đại sự chung là sự phát tâm chung hành trong xây dựng, hoàn toàn bất vụ lợi, gặp việc là giúp không cần mưu mô và tạo động thì mới thật sự là đời đạo song tu. Kệ : Thực hành phát triển phát tâm linh Giúp đỡ phân minh rõ tiến trình Đời đạo thực hành trong chiến tuyến Giải mê phá chấp lại càng minh.	2) San Jose, 23/11/97 2:35 AM Hỏi: Muốn mình định thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn mình định bất cứ một việc gì cũng phải hòa tan với nó thì mới xét rõ được nguyên lý của sự việc do đâu xảy ra, từ động hay tịnh. Kệ : Dẫn thân nhận xét mới phân minh Thực hiện rõ ràng tự xét mình Cao thấp cũng hành chung hạnh tiến Sửa mình tiến hóa rõ hành trình.
3) Madison, 24/11/97 7:25 AM Hỏi: Làm người cần sức khỏe hay không ? Đáp: Thừa làm người rất cần sức khỏe, trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, thì tâm thức mới được an vui. Kệ : Sống vui chỉ có biết thân hình Phát triển tâm linh rõ chính mình Vui hợp đất trời trí sáng ban Điền là thanh nhẹ rõ hành trình.	4) Madison 25/11/97 3:00 AM Hỏi: Duyên phước nào mới được tu theo đường lối phát triển tâm linh của Vô Vi ? Đáp: Thừa duyên may từ tiền kiếp đã hành nay được tái tục. Hành giả cảm thấy vui và đúng đường, càng ngày càng hiểu được nhiều chuyện, không bao giờ thay đổi. Kệ : Càng tu càng tiến rõ chung hành Kết quả an yên đức kết thành Đời đạo chung hành không bờ ngờ Chẳng còn mê chấp chẳng phân ranh.
5) Madison 26/11/97 2:50 AM Hỏi: Thắng cảnh thiên nhiên có gì khác hơn trí cảnh nhơn tạo không ? Đáp: Thừa trí cảnh nhơn tạo khác hơn thắng cảnh thiên nhiên, là vì trí cảnh nhơn tạo là nhờ trí sáng suốt và trật tự của loài người đề ra và xây dựng hình thành. Thắng cảnh thiên nhiên do sự tự nhiên hình thành từ mọi trạng thái điện năng kết hợp hình thành, cảnh tươi tốt và thanh nhẹ hơn trí cảnh nhơn tạo. Kệ : Thế gian từ thấp muốn lên cao Cấu trúc siêu nhiên rất nhiệm mầu Tuyệt tác hình thành tranh vẽ đẹp Nhơn gian quý trọng mở chiều sâu.	6) Madison 27/11/97 2:00 AM Hỏi: Lúc nào mới là lúc Trời Đất ban hành cơ hội tốt ? Đáp: Thừa thành tâm tu tiến thì mới thấy được lúc nhơn thời địa lợi nhân hòa thì mới đúng lúc Trời ban cho cơ hội giúp mình và cứu đời, cần áp dụng đúng thì mới tiến. Kệ : Chuyện chung chẳng phải của riêng mình Trời Đất ân ban tốt đẹp xinh Cứu giúp mọi người tu được phước Cùng tu chung tiến lại càng xinh.

7) Madison 28/11/97 12 :00 AM

Hỏi: Phát đại nguyện có hữu ích gì không ?

Đáp: Thừa sau khi thực hành đứng đắn cảm thấy hữu ích cho chính mình và có thể ảnh hưởng người kế tiếp nên phát đại nguyện làm phương châm tiến hóa cho phần hồn, vạch sẵn đường đi mà tiến hóa, rất hữu ích cho tâm thân.

Kệ :

Thực hành cảm thức tự truy tâm
Tiến hóa không ngừng tự tiến thâm
Đường đạo không rời xây dựng tiến
Trì tâm tu luyện tự truy tâm.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 23 (tiếp theo)

...

Chúng ta xem ti-vi thấy quảng cáo hay lắm, quảng cáo điều này điều kia điều nọ, điều nào cũng hay, mà toàn là ăn cắp của Trời Đất, nhưng mà nói dóc thôi, dẫn người tới chỗ sai, không lối thoát, không thể cứu được. Bánh nào cũng khen ngon nhưng mà ăn thét rồi bác sĩ khám ra là nó tiểu đường. Ăn quá nhiều hủy hoại cơ tạng của chính mình sanh ra bệnh hoạn mà không hay! Cho nên nhiều người nói: *“Tôi đâu có tội gì, chết thì tôi lên Thiên Đàng chứ tôi đâu có xuống Địa Ngục”*. Đã lên Thiên Đàng đâu mà nói dóc nói tôi sẽ lên Thiên Đàng. Tụng kinh không hiểu kinh, không thanh tịnh biết được Thiên Đàng nơi nào. Dựa lời Chúa nói, dựa lời Phật nói, tự gạt lấy mình mà thôi. Chúa Phật cũng kêu chúng ta phải thức tâm khai triển tâm linh, không nên rời bỏ vị trí đó. Nếu rời bỏ vị trí đó là sẽ đọa Địa Ngục tức khắc. Ai đọa? Chúa đọa hả? Phật đọa? Thượng Đế đọa? Không! Chính chúng ta đã tự đọa. Cho nên mọi người chết rồi riu riu vô Địa Ngục, chỉ ngục nào ở ngục đó, bị hành hạ vô cùng, đau đớn vô cùng mới chịu thức tâm phát đại nguyện nếu có dịp luân hồi lại thế gian, học, tu tiên.

Nhưng ngày hôm nay có hiện diện tại thế gian, không hiểu được cái nguyên

lý thành ra không có chịu tu. Hiểu được là chúng ta rất may mắn có cái xác tinh vi Thượng Đế đã an bài và chúng ta có sự sáng suốt ngự trị trong cái xác đó, nên dốc lòng tu để khai mở lấy chính mình. Hiểu được mình, tức là hiểu được nguyên căn nguồn cội mà trở về quê xưa chốn cũ, sau khi lìa xác. Chỉ có tu mới tự cứu. Bằng lòng tu mới tự cứu chứ không phải tu là tu chơi, tu thử, là không cứu được. Thật tâm bằng lòng tu mới là tự cứu. Ăn năn sám hối những sự sai lầm của chính mình đã làm và chuyên tâm hành pháp khai mở tâm thức của chính mình, mới kêu bằng tiến. Hiểu rõ *“thế gian đô thị giả”* là xác ta một ngày nào cũng sẽ tiêu tan, cát bụi sẽ trở về với cát bụi. Tâm thức chịu tu thì ngày đêm lo tu, nó sẽ xán lạn ở tương lai sau khi lìa xác.

Không phải một mình chúng ta tu đâu, hàng hà sa số chư Phật tu, mà chúng ta bằng lòng tu tới đó sẽ có chư Phật tận độ. Chưa tới đó mà cứ kêu Phật tới hoài, thậm chí phòng ngủ cũng dán hình ông Phật để chi? Nhiều người nói để nhắc nhở. Nhắc nhở làm sao? Không hành mà nhắc nhở cái gì?

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên, niệm Phật hương tâm cầu nguyện cho anh của bạn đạo Đỗ Trung Hiếu là bạn đạo ĐỖ TRUNG TÍN sinh ngày 6 tháng 5 năm 1942, mất ngày 16 tháng 4 năm 2025, tại Houston Texas, hưởng thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ..

Gia đình bạn đạo Đỗ Trung Tín xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 24 tháng 10 năm 1971

Tưởng thầy tưởng bạn tu tâm tiến
Phút khắc đổi thay thông cảm liền
Tạm cách vách tường ô trước khí
Tiến lên đả phá rõ duyên tiền.

Phân hồn vốn ở cõi tiên,
Giao du động loạn nổi liền thế gian.
Phân hành thế sự bất an,
Cuốn lôi lôi cuốn ngập tràn đau thương.
Lập ra giả cảnh tạo đường,
Đấu tranh vụ lợi tự lường gạt tâm.
Hóa sanh sanh hóa chuyển tâm,
Thực hư biểu lộ duyên cầm sắc duyên.
Mấy ai thông cảm duyên tiền ?
Mấy ai thấu đáo cảnh tiên nơi nào ?
Trí tâm tiếp tục ra vào,
Bản thân ô trước tự đào hố sâu.
Thiên cơ quá đổi nhiệm màu,
Giam hồn giam vía đối đầu bất minh.
Gắng cho thiên hạ chút tình,
Thương rồi lại ghét vậy mình ghét ai ?
Tại sao ham sắc thích tài ?
Quên hồn quên vía hỏi ai ghét mình ?
Bất minh thiên địa chơn tình,
Tình thương tràn ngập chính mình lãng quên.
Chẳng lo thuận tiến lập nền,
Giải thông nội tạng giữ bền chí tu.
Mau mau tự giải thân tù,
Giúp hồn giúp vía trùng tu thiên đài.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI MỘT

TẾ PHẬT LUẬN VỀ SỰ BỐ THÍ

BỎ CHẤP TƯỚNG GIỮ TÂM THÀNH NHIỀU ỨNG NGHIỆM

THÁNH MẪU BÀN VỀ LUẬT NHÂN QUẢ

THIỆN ÁC BÁO ỨNG ĐỀU DO TÂM

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 16 tháng 12 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Nhân quả luân hồi chuyển bất tức
Chân ngã diện mục mỗi thường nghi
Tiền thế bố thí đa phùng vận
Tác nghiệp chi đồ vĩnh trường thi.*

Dịch

Nhân quả luân hồi chuyển chẳng ngưng
Chân tâm diện mục phải coi chừng
Ban ơn lúc sống nhiều ơn phước
Gây nghiệp trọn đời chịu thảm thương.

Tế Phật: Nhân quả vô hình, định luật luân hồi chuyển biến hoài không ngừng nghỉ, chúng sinh thường tự hỏi, cái ta chân thật và cái ta giả dối từ đâu tới? Kiếp này sao ta phải nhiều nỗi gian truân khổ cực thế này? Làm cách nào để thay đổi được đây? Người hiền bố thí để cầu được nhiều ơn phước, kẻ dữ gây tội ác tự tạo oan nghiệp. Song thiện và ác cùng tồn tại, một đàng hạnh phúc đời đời, một đàng hủy diệt tương lai, một đàng ngày một hưng thịnh, một đàng ngày một đọa lạc.

Thái Sinh: Có nhiều kẻ nghèo khổ tự oán trách mình, sinh lòng bạo ngược đối với người, thưa ân sư có phương cách nào để giải quyết vấn đề nghèo khổ không?

Tế Phậ: Đem sự nghèo khổ bán đi há chẳng giải quyết được sao?

Thái Sinh: A, thầy dạy thật lạ lùng, há lại có người bỏ tiền ra mua sự nghèo khổ sao?

Tế Phậ: Hãy đem sự nghèo khổ bán cho ta.

Thái Sinh: Thật kì lạ, sự nghèo khổ cũng có kẻ bán người mua, trò ngu chưa từng bao giờ nghe nói như vậy.

Tế Phậ: Giả sử không thể mua hay bán thì trên đời há lại có kẻ nghèo khổ người sung sướng sao? Phải hiểu là sự giàu nghèo của kiếp này đều do nhân duyên kiếp trước, kiếp trước bán nghèo, đời này được giàu có; kiếp trước bán giàu đời này nghèo khổ.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quá siêu diệu, song thưa con vẫn chưa rõ làm cách nào để bán được sự nghèo khổ?

Tế Phậ: "Bồ thí" là cách bán cái nghèo đi.

Thái Sinh: Kẻ nghèo ngày kiếm ba bữa ăn còn khó, thì lấy của đâu mà bồ thí?

Tế Phậ: Không cần phải có nhiều tiền mới làm được việc bồ thí, mà chỉ cần có quyết tâm làm công việc bồ thí. Sự bồ thí chân thành thì vật tuy nhỏ mọn, song lượng lại rất lớn.

Thái Sinh: À, thì ra đó là phương cách tuyệt diệu để bán sự nghèo, những ai còn oán hận sự nghèo khổ hãy đem sự nghèo khổ bán đi, chớ để tâm oán trách mỗi ngày, nghèo nàn vật chất, càng nghèo nàn tâm linh.

Tế Phậ: Ha ha, phải giải trừ mê hoặc, người đời hiện nay chỉ ham thích giàu có. Thôi, thầy trò mình hãy bắt đầu cuộc vân du nhân gian của bữa nay.

(còn tiếp)

